

Προφητείες ή απάτες;

Πό νά διορθώνης τόν Χριστό, αυτό δέν εἶναι ἀπλῶς μανιακός ἐγωισμός, ἀλλ' εἶναι ἡ μέγιστη **ἀσεβής ἀπάτη**. Τό κακό εἶναι, ὅτι σέ μέρες πολέμου, ὅπως τώρα στήν Οὐκρανία, ὀργιάζουν οἱ «προφητολογούμενοι»!

• Πάντοτε ὑπῆρχε ἡ ἐσχατολογική περιέργεια. Καί στήν ἐποχή τοῦ Κυρίου. Καί οἱ φαρισαῖοι ρωτοῦσαν τόν Χριστό γιά τό «**πότε;**» (Ματθ. κδ' 3), ἀλλά καί οἱ μαθητές ρωτοῦσαν τόν Διδάσκαλο γιά τό «**πότε;**», ἀκόμα καί λίγο προτοῦ ἀναληφθῆ στους Οὐρανοῦς (Πράξ. α' 6).

• Ἐδωσε ὁ Χριστός χρονολογικές ἀπαντήσεις; Ὁχι! Στίς ἐσχατολογικές περιέργειες ἀπαντοῦσε μέ μία λέξι: «**Γρηγορεῖτε**» (Ματθ. κδ' 42. κε' 13). Καί γι' αὐτούς πού θά ὄριζαν μελλοντικά γεγονότα καί τήν μελλοντική παρουσία Του, ὁ Κύριος προτείνει **νά μή τοὺς πιστεύουμε!** «*Τότε ἔάν τις εἴπῃ, ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστός ἢ ὧδε, μή πιστεύσητε*» (Ματθ. κδ' 23).

• Προφῆτες ὑπῆρχαν στήν Παλαιά Διαθήκη. Ναί, ἀλλά τί προφήτευαν; Ἐνα τό προφητευόμενο: **Τό πρόσωπο τοῦ Μεσσία.**

• Στήν Καινή ὑπάρχουν προφῆτες; Ἡ λέξις **προφητεία** στήν Καινή σημαίνει ζωηρό κήρυγμα γιά τόν Σωτήρα Χριστό. Στά κεφάλαια τῶν χαρισμάτων (ιβ' -ιδ' Α' Κορ.), φαίνεται καθαρά ἡ σημασία τῆς προφητείας ὡς ζωντανοῦ λόγου.

• Ἄς διερωτηθοῦν ὅσοι προσέχουν ὄχι τόν Χριστό τῆς σωτηρίας, ἀλλά τοὺς **ψευτοπροφῆτες**: Μιλáει ἡ Καινή Διαθήκη γιά **διορατικούς**; Πότε ἡμερομηνίες προφητιῶν ἀπό δῆθεν προορατικούς ἐπαληθεύθησαν; Ποτέ. Ἄς σταματήσουν λοιπόν νά προφητεύουν περί τρίτου παγκοσμίου πολέμου. Καί ἄς ἀγωνιζώμεθα ὅλοι γιά ἓνα καί μόνο: **Νά εἴμαστε πάντοτε ἔτοιμοι.** Ὁ Κύριος ἔρχεται! Ἄν ἀργῆ ὁ χρόνος τῆς Δευτέρας Παρουσίας Του, ἓνας ὅμως χρόνος εἶναι «*ἐπί θύραις*»: Ὁ χρόνος τῆς ἀναχωρήσεώς μας ἀπό τήν **προσωρινότητα** γιά τήν **αἰωνιότητα**.

• Δέν μᾶς χρειάζεται προφητεία γιά μελλούμενα. Μᾶς χρειάζεται **μετάνοια** γιά τό παρόν καί γιά τό μέλλον. Καί τό μέλλον εἶναι αἰώνιο. Δέν κερδίζεται μέ ἐσχατολογικές περιέργειες, ἀλλά κερδίζεται μέ εἰλικρινῆ καί ἔμπρακτη μετάνοια.